

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 11/19

Luxemburg, 7 februarie 2019

Hotărârea în cauza C-322/17

Eugen Bogatu/Minister for Social Protection

Dreptul Uniunii nu impune ca o persoană să desfășoare o activitate salariată într-un stat membru pentru a beneficia pe teritoriul acestui stat de prestații familiale pentru copiii săi cu reședința în alt stat membru

În plus, acest drept la prestații familiale nu este limitat la cazul în care solicitantul a obținut în prealabil o prestație cu caracter contributiv

În ianuarie 2009, domnul Eugen Bogatu, resortisant român care are reședința în Irlanda din anul 2003, a solicitat autorităților irlandeze să beneficieze de prestații familiale pentru cei doi copii ai săi care au reședința în România.

Domnul Bogatu a desfășurat o activitate salariată în Irlanda între 2003 și 2009. După ce și-a pierdut locul de muncă în 2009, acesta a primit o prestație de șomaj cu caracter contributiv (2009-2010), apoi o prestație de șomaj cu caracter necontributiv (aprilie 2010-ianuarie 2013) și, în sfârșit, o prestație de boală (2013-2015).

Autoritățile irlandeze l-au informat pe domnul Bogatu cu privire la decizia lor de a admite cererea sa de prestații familiale, cu excepția perioadei cuprinse între aprilie 2010 și ianuarie 2013. Acest refuz se baza pe faptul că, în opinia lor, solicitantul nu îndeplinea, în perioada respectivă, niciuna dintre condițiile care dau dreptul la prestații familiale pentru copiii săi care au reședința în România, întrucât nu a desfășurat o activitate salariată în Irlanda sau nu a primit o prestație cu caracter contributiv în această țară. Domnul Bogatu a contestat această decizie susținând că autoritățile irlandeze s-au întemeiat pe o interpretare eronată a dreptului Uniunii.

Sesizată cu litigiul, High Court (Înalta Curte) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă Regulamentul privind coordonarea sistemelor de securitate socială¹ trebuie interpretat în sensul că eligibilitatea unei persoane ai cărei copii au reședința în alt stat membru la prestații familiale în statul membru în care are reședința această persoană impune ca aceasta să desfășoare o activitate salariată în acest din urmă stat membru sau ca respectivul stat să îi plătească o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a unei astfel de activități.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată, în primul rând, că regulamentul enunță că o persoană are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent, inclusiv pentru membrii familiei sale care au reședința în alt stat membru, ca și cum aceștia ar avea reședința în primul stat membru. Prin urmare, acesta nu impune ca o astfel de persoană să dispună de un statut specific, și în particular de cel de lucrător salariat, pentru a avea dreptul la prestații familiale.

În plus, Curtea arată că din contextul și din obiectivul regulamentului reiese că prestațiile familiale pentru copii care au reședința în alt stat membru pot fi datorate pe mai multe temeuri, iar nu numai pe temeiul unei activități salariate.

¹ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate social (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

În sfârșit, Curtea subliniază că regulamentul este fructul unei evoluții legislative care reflectă printre altele voința legiuitorului Uniunii de a extinde dreptul la prestații familiale la alte categorii de persoane decât doar lucrătorii salariați.

În al doilea rând, Curtea constată că regulamentul nu condiționează dreptul de a obține prestații familiale pentru copii care au reședința în alt stat membru de primirea de către solicitant a unor prestații în numerar ca urmare sau ca o consecință a unei activități salariate.

Curtea concluzionează așadar că **eligibilitatea unei persoane la prestații familiale în statul membru competent, pentru copiii săi care au reședința în alt stat membru, nu impune nici ca această persoană să desfășoare o activitate salariată în primul stat membru, nici ca acesta să îi acorde o prestație în numerar ca urmare sau ca o consecință a unei astfel de activități.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293